

¹ब्रह्मज्यः, प्रज्यः, ²ज्यायः, ज्यापः, जिज्यासुः, ³जेज्यः ;
ज्यातव्यम्, ज्यापयितव्यम्, जिज्यासितव्यम्, जेजीयितव्यम् ;
ज्यानीयम्, ज्यापनीयम्, जिज्यासनीयम्, जेजीयनीयम् ;
⁴ज्येयम्, ज्याप्यम्, जिज्यास्यम्, जेजीय्यम् ;

⁵ईषज्ज्यानः-दुर्ज्यानः-सुज्यानः ;

जीयमानः,	ज्याप्यमानः,	जिज्यास्यमानः,	जेजीय्यमानः ;
ज्यायः,	ज्यापः,	जिज्यासः,	जेजीयः ;
ज्यातुम्,	ज्यापयितुम्,	जिज्यासितुम्,	जेजीयितुम् ;
⁶ ज्यानिः,	ज्यापना,	जिज्यासा,	जेजीया ;
ज्यानम्,	ज्यापनम्,	जिज्यासनम्,	जेजीयनम् ;
⁷ जीत्वा,	ज्यापयित्वा,	जिज्यासित्वा,	जेजीयित्वा ;
⁸ प्रज्याय,	प्रज्याप्य,	प्रजिज्यास्य,	प्रजेजीय्य ;
ज्यायम् २, } ज्यापम् २, } जिज्यासम् २, } जेजीयम् २ ; }			
जीत्वा २, } ज्यापयित्वा २, } जिज्यासित्वा २, } जेजीयित्वा २. }			

(628) “ज्युङ् गतौ” (I-भ्वादिः-956. अक. भनि. आत्म.)

ज्यावकः-विका, ज्यावकः-विका, जुज्यूषकः-षिका, जोज्यूयकः-यिका ;
^Aज्युतम्, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकच्यवतिवत् (558)

1. ब्रह्म जिनातीति ब्रह्मज्यः। वयोहानिरूपार्थे धातुरकर्मकोऽपि, धातूनामनेकार्थकत्वेन चिन्तनाद्यर्थे सकर्मकत्वम् । ‘कविधौ सर्वत्र सम्प्रसारणिभ्यो डः’ (वा. 3-2-3) इति डप्रत्यये, डित्वसामर्थ्यादभस्यापि टेलोपे, रूपम् । एवं ‘प्रज्यः’ इत्यत्र ‘आतश्चोपसर्गे’ (3-1-136) इति कप्रत्ययस्थलेऽपि डो ज्ञेयः ।
2. ‘श्याऽऽद्व्यधास्तु—’ (3-1-141) इत्यादिना कर्तरि णप्रत्ययः । युगागमः ।
3. अचप्रत्ययनिमित्तके यञ्जे लुकि, ‘न धातुलोपः—’ (1-1-4) इति निषेधे, ‘एरेनकाचः—’ (6-4-82) इति यणादेशः ।
4. ‘ईयति’ (6-4-65) इति ईत्त्वे, गुणे रूपम् ।
5. ‘आतो युच्’ (3-3-128) इति ईषदाद्युपपदे खलपत्रादो युच् । अनादेशः ।
6. ‘शलाश्लास्नाज्याहाभ्यो निः’ (वा. 3-3-94) इति क्तिनोऽपवादः, निप्रत्ययः ।
7. क्त्वायाम्, सम्प्रसारणपूर्वरूपदीर्घाः ।
8. ‘ज्यश्च’ (6-1-42) इति ल्यपि सम्प्रसारणनिषेधः ।
- A. ‘स्तोत्रावमानैर्दुतवेषुवीणैश्च्युताशुभैर्व्योमचरैर्ज्युतं ते ।’ धा. का 2.36.